

La
EXPOSICIONS
Llança

Els Espais Volart obren temporada amb l'oblidat Julio González

Gustau Nerín

Foto: **Fundació Vila Casas**

Barcelona. Dimarts, 18 de setembre de 2018

5 minuts

Els **Espais Volart** de la **Fundació Vila Casas**, al carrer Ausiàs March, 22, obren la temporada de tardor amb una exposició dedicada a **Julio González**, un dels artistes catalans més originals de la primera meitat del segle XX. **Julio González. Dibuixos, papers i figures de la col·lecció de l'IVAM** recull unes 70 peces procedents de l'Institut Valencià d'Art Modern, el museu que més peces conserva d'aquest artista. Paral·lelament, al mateix lloc s'hi presenten dues altres exposicions; la primera, titulada **Somniant una possibilitat**, està destinada a construir un diàleg entre el fons d'art contemporani de la pròpia Fundació, i els de la **Col·lecció DKV**. La darrera, **De la llum al món**, està consagrada a **Manuel Duque**, un pintor que

N sempre va ser aliè a les modes artístiques. S'han previst visites comentades a les tres exposicions. Es poden consultar mitjançant la [pàgina web de la Fundació](#).

La
Llança

Julio González, *Visage criant a la grande main*, 1941. IVAM.

El ferro i la tinta

Julio González (Barcelona, 1876 - Arcueil, França, 1942) va ser conegut sobretot com a escultor, ja que se'l considera com un dels pioners de l'escultura moderna en ferro a

Nivell mundial (juntament amb Pablo Gargallo). A través de l'exposició *Dibuixos, Escultures i Figures*, la Fundació Vila Casas vol mostrar la seva extraordinària capacitat que tenia com a dibuixant, a través d'una setantena de dibuixos, que es complementen amb quatre escultures de gran força, com *L'encaputxat* o *Grand personnage debout*. Amb aquests dibuixos es mostra com la mirada d'escultor de González dissectiona la realitat i es prepara per representar-la en tres dimensions. S'exposen peces que el comissari de l'exposició, J.F. Yvars, qualifica de "lleugerament inèdites", perquè per la seva fragilitat (són obres sobre paper) rara vegada surten dels magatzems de l'IVAM. Entre els dibuixos que es presenten n'hi ha diversos que representen alguns dels temes més habituals de González: les dones carregades de dolor, les màscares africanes, les maternitats, les dones esquematitzades...

Julio González, *Le Cagoulard (L'encaputxat)*, 1935. Bronze forjat. 15 x 22,8 x 20 cm. IVAM.

Un home discret

Julio González venia d'una família de ferrers i orfebres, i quan tenia 20 anys va anar-se'n a París i va decidir dedicar-se a l'art. González va tenir un estret contacte amb les avantguardes, i es va relacionar amb creadors d'arreu, però sobretot espanyols com Pablo Picasso, Pablo Gargallo, Manolo Hugé o Joaquim Torres García. Però González sempre va menar una vida modesta, a diferència de molts dels seus companys. No va tenir mai gaire vida pública. La seva obra va experimentar una evolució molt peculiar, en la cruïlla entre la tradició i l'experimentació. "És un personatge complicadíssim. I la vida el va dur a complicar-se encara més", explica Yvars. Entre les seves obres més

destacades, hi ha *La Montserrat* (1936-1937), una escultura figurativa que es va presentar al Pavelló de la República de l'Exposició Internacional de París, el 1937, i que representa una dona amb un fill amb braços i que ha esdevingut una icona dels horrors de la guerra. Però González no va començar a atreure la crítica fins després de la seva mort, que va tenir lloc durant la Segona Guerra Mundial Tot i que segons Yvars, l'obra de González cada cop és més valorada, aclareix que "No és un artista de culte", i explica que "Encara avui no hi ha una monografia seriosa sobre ell".

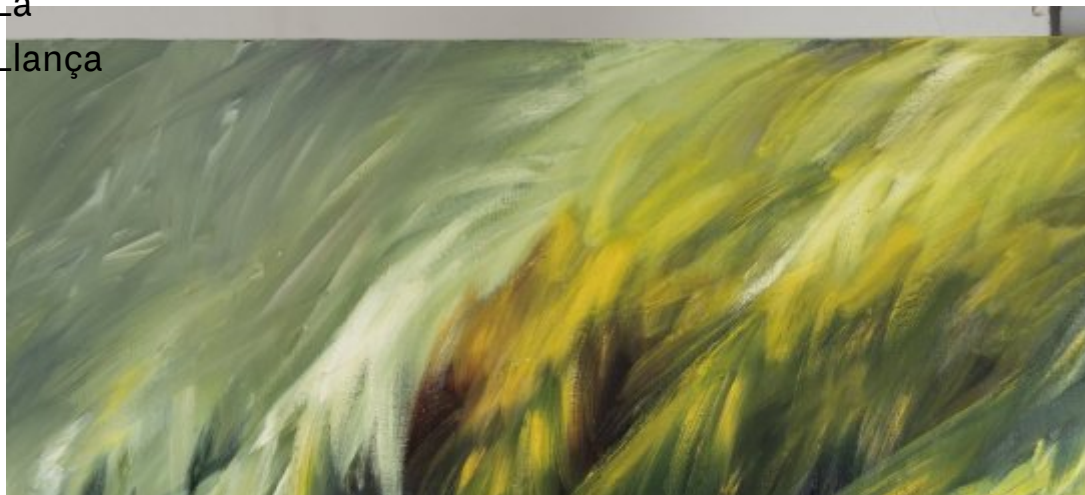
Soledad Córdoba. *Devastación V*, 2016. Tintes pigmentades en paper baritat sobre dibons. 100 x 150 cm. Col·lecció DKV.

L'art per al canvi de paradigma

Somniant una possibilitat és una exposició comissariada per Natàlia Chocarro i Alicia Ventura que intenta posar en diàleg obres d'art contemporani de les col·leccions de DKV i de la Fundació Vila Casas. Són 36 obres, una vintena de cada institució, que s'exposen en grups de dos o més, segons afinitats artístiques i no cronològiques, per tal de reflexionar sobre dos temes cabdals de l'art dels darrers temps: la resistència íntima i el temps en suspens. Les comissàries al·leguen que som en temps de crisi, en què a més a més de les conseqüències nocives de la crisi del 2008, hi ha molta preocupació per altres problemes que amenacen la nostra societat: el terrorisme, el deteriorament del medi ambient... Els fonaments de l'Europa comunitària semblen haver-se alterat i això és un tema que aborden, des de la pintura, l'escultura, la fotografia o la instal·lació, creadors catalans o de la resta de l'Estat presents a

Nomiant una possibilitat com Gonzalo Elvira, Mireya Masó, Anna Talens, Soledad
Llança o Álvaro Sánchez-Montañés.

La
Llança

Manuel Duque. Sense títol, 1981. Oli sobre tela. 162 x 130 cm.

20 anys sense un artista ben original

El 1998 moria a Sabadell Manuel Duque. Per commemorar aquest vintè aniversari, la Fundació Vila Casas ha volgut dedicar-li l'exposició *De la llum al món*, que ha estat

Nomissariada per Imma Prieto. Són obres triades amb l'objectiu de reflectir "una idea
a l'humor de l'artista, que segons Prieto reflecteix, "una reflexió sobre el món". A
través de la idea del traç, l'obra ofereix una perspectiva de l'evolució d'aquest creador
que havia exposat amb grans artistes de la seva època, però que va anar quedant
arraconat. Duque, que havia tingut una infància molt dura, per la que va passar per
mines de carbó, fàbriques tèxtils i magatzems, va establir-se a París el 1954, i va
mantenir molt bona relació amb Joan Vilacasa i amb Antoni Clavé. Allà va ser un
dels grans defensors d'una renovació pictòrica a partir de les emocions més
profundes, i ho va expressar a través del manifest *Rehabilitar la pintura*.

Julio González, *Madame cactus*. 1939-1940. Bronze forjat. 79,3 x 25,6 x 192 cm. IVAM.

Visita al mestre

Els Espais Volart obren la temporada de tardor amb força i amb una gran aposta, que és l'exposició de Julio González. No es tracta d'una retrospectiva sobre aquest artista; de fet, l'escultura, l'element clau de la seva obra, té una presència minoritària en aquesta mostra, que en destaca els dibuixos. Fins i tot tampoc podríem considerar-ho una exposició antològica sobre els seus dibuixos, perquè el comissari n'ha suprimit,

Necessament, aquells que no incorporaven cap vocació experimental. Es tracta d'una obra centrada en la relació entre el Julio González dibuixant i el Julio González escultor, en què es vol posar en evidència la força del seu dibuix. Una forma, diferent i atractiva, d'apropar-se a aquest artista massa poc conegut. La seva força no deixarà indiferent a qui visiti els Espais Volart.

Foto de portada: Julio González, *Études de Masques*, 1941. Llapis, ceres de color i tinta a ploma sobre paper. 16,3 x 24,8 cm. IVAM.

ART

La Fundació Vila Casas aposta per l'escultura a Can Mario

La Llança

N ENTREVISTA
LLANÇA

Joan Pere Viladecans: "L'art no m'ha servit per fugir, sinó per retrobar-me"

La
Joan Safont
Llança

PINTURA

ART

EXPOSICIONS

ART CONTEMPORANI

ESCUPTURA

FUNDACIÓ VILA CASAS

Les altres notícies

N **ALITAT AUGMENTADA**
LA LLANÇA
...nies líquida la postmodernitat
La **Adrià Pujol**
Llança

COM SOM
No se'n parla prou
Dàlia R. Bonet

POESIA

No menjar el pa que es dóna. Sobre l'edició crítica de 'Les dones i els dies' de Ferrater

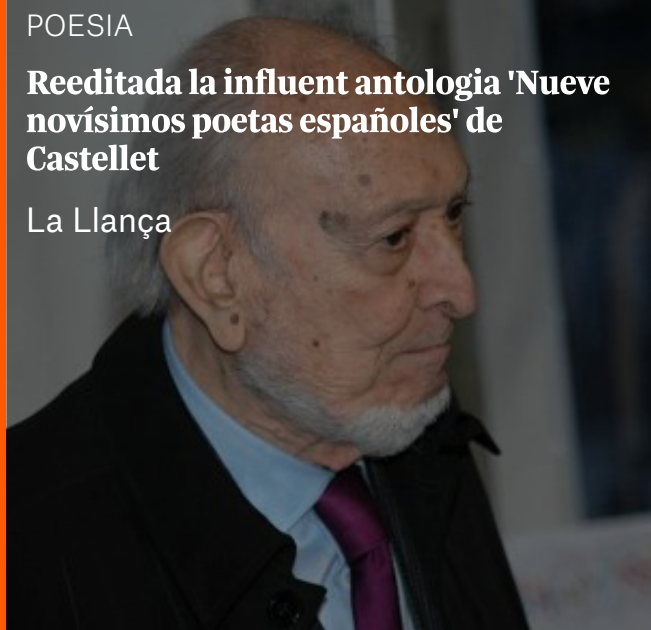
Marina Porras

POESIA

Reeditada la influent antologia 'Nueve novísimos poetas españoles' de Castellet

La Llança

FUGA D'EMPRESES

El caos de la fuga de seus, desmentit: "No ha tingut cap impacte econòmic"

Carlota Serra

CAS 1-0

La policia espanyola va espionar la CUP per preparar el setge del 20-S

Gemma Liñán

Contingut patrocinat

Recomenat per Outbrain |

Comentaris

Deixa el teu comentari

No soy un robot

reCAPTCHA
Privacidad - Condiciones

Enviar

Qui som

Què fem

On som

Publicitat

Escriu-nos

Termes i condicions d'ús

Política de privacitat

Política de cookies

